

o|ay lar yo|rum lar

ODAMIZ TEMSİLCİLERİ İSTANBUL'DA TOPLANDI

Odamızın Merkez ve Şubelerinin yetkilileri ile Temsilcilerimiz, 6 Eylül günü İstanbul Şubesi Lokalinde bir toplantı yaptılar, ülke ve meslek sorunlarını gözden geçirmek ve örgütlenmemizin yaygınlaştırılmasını sağlamak amacı ile gerçekleştirilen toplantıda, temsilciliklerimiz daha etkin bir çalışma ortaya koyabilmelerinin yol ve yöntemleri araştırıldı.

Merkez Yönetim Kurulu üyesi Sebati Göken, kısa açış konuşmasında, temsilcilerin, örgütlenmemizin etkinliğinin artırılmasına yönelik çalışmalarında Odamız ile sıkı ilişki kurmaları; ülke, meslek ve üyelerin sorunlarını Odamız görüşleri ışığında, daha etkin olarak bölgelerinde ele almalarının gerekliliğine değindikten sonra, toplantının yararlı olması dileğinde bulundu.

Gündem okunarak oya sunuldu. Gerekli görülen eklentiler yapıldı ve kabul edildi.

Dokuz maddeden oluşan gündemin içeriği şöyle idi:

Temsilcilerimizle]

- Yerel Belediyeler arasındaki ilişkiler,
- Üyelerle ilişkiler, bölgedeki üyelerin adreslerinin temsilciliklerce saptanması,
- Diğer meslek odalarının temsilcileri ile ilişkiler.

Bunlar dışında şu konular da gündemde yer almaktaydı:

- Genel olarak Temsilcilik etkinlik alanındaki bölgenin sorunları.
- Temsilcilik kuruluş gayesi doğrultusundaki çalışmaların verimliliğini artırmak için eleştiri ve öneriler.
- Temsilcilik Yönetmelik Taslağının görüşülmesi.
- Şube ve Temsilciliklerin etkinlik alanlarının saptanması.
- Temsilciliklerimizin, TÜTED'in (Tüm Teknik Elemanlar Derneği) örgütlenmesi ve güçlendirilmesi doğrultusunda etkin çalışmalar yapması gerekliliği, üzerinde duruldu.

Adana, Diyarbakır, tçel, Urfa gibi oldukça uzak illerdeki temsilcilerimizin toplantıya katılmış olmaları gözönüne alınarak, gündem maddelerinin görüşülmesine başlandı.

Temsilcilerimizle yerel Belediyeler arasında kurulması ve geliştirilmesi gereken ilişkiler üzerine, Odamız görevlisi Ali Altınkanat bilgi verdi. 6785 sayılı İmar Yasası'nın 4 ve 14'üncü maddelerinin uygulanması doğrultusundaki çalışmaların ülke, meslek ve meslekdaşlarımız açısın-

dan yararlarını ele alarak, anılan yasanın 58'inci maddesinin bunu, Belediye Başkanı ve görevlilerine bir zorunluluk olarak yüklediğini ve yasal yaptırımlar getirdiğini belirtti. Konuya ilişkin; İmar İskan Bakanlığı Belediyeler Teknik Hizmetler Genel Müdürlüğünün, Enerji Bakanlığı'nın ve T.C.Ankara Cumhuriyet Savcılığı'nın görüşlerini belirttikleri yazılarına değindi.

Burdur, Diyarbakır, Eskişehir ve İçel Temsilcilerimiz konuya ilişkin görüşlerini belirttiler. Yerel Belediyeler ve diğer kamu kuruluşları ile ilişkilerin sıklaştırılması, Enerji Bakanlığınca projesi onaylanan enerji nakil hatlarının yeteneksiz kişilerce yapılmasının önlenmesi, sık sık ve zamanında kontrol edilmesi, ayrıca Belediyelerle sık sık sürdürülmelere yol açan 6785 sayılı imar yasasındaki "...gerekli tesisatlar..." deyimini yerine "...yapılacak yapıya konulacak tesisatlar..." deyimini getirilmesi ve kamu kuruluşlarının ihaleye çıkarılan projelerin, mühendislik dallarına göre ayrı ayrı ihale edilmesinin kamu ve meslekdaşlar yararına olacağını vurgulanması, bu yönde tüm bakanlıklar ve kamu kuruluşları ile gerekli ilişkilerin Odaca kurulması, geliştirilmesi önerildi.

Genel istek üzerine Odamız görevlisi, temsilcilerimize, Ankara, İstanbul, Eskişehir'de uygulanmakta olan Ortak Mesleki Denetim uygulamasına ilişkin geniş bilgi verdi. Bu yönde yaptığı etkin çalışmalar sonucu Eskişehir'de dört Oda ile ortaklaşa Mesleki Denetim Uygulaması'nı başlatan Eskişehir temsilcimiz kutlandı. Kısa süre içinde İçel Temsilciliğimizden de aynı çalışma beklenmekte... Oda,, bu çalışmaların diğer bölgelerde de uygulanması için yapılacak çalışmalarda gerekli yardım- ve dokümanları sağlamayı üstlendi.

Daha sonra, diğer Odaların temsilcileriyle ilişkilerin sıklaştırılmasının, teknik elemanların, birbirinden ve ülkenin içinde bulunduğu ekonomi politikasından soyutlanamayan ortak özgül sorunlarının çözümü

doğrultusunda bir adım olacağı saptandı ve bu görüş benimsendi.

Teknik elemanların grev ve toplu sözleşme ile donatılmış örgütlenmesinde, çalışmalarını yurt düzeyinde yoğunlaştıran TÜTED'e ilişkin açıklamayı İstanbul Şubesi Yönetim Kurulu üyesi Yavuz Çizmeci yaptı. Çizmeci memur ve teknik elemanların grevli, toplu sözleşmeli sendikal haklarının karşısına 12 Mart faşizminin çıkarıldığını söyleyerek, bu uğraşımın kısa bir tarihçesini yaptı ve TÜTED'e ilişkin geniş bilgi verdi. Diğer Oda temsilcileri ile ortak yer tutularak, karşılaşılan sorunlarda, özellikle ülkemizin bağımsızlık ve demokrasi uğraşımında halkın yanında yerini alan ve bu yüzden giderek demokrasi ve bağımsızlık politikasının baş düşmanlarının kıyım mekanizmalarına hedef olan tüm teknik elemanların ortaklaşa davranmasının gerekliliği üzerinde durdu. Bu tutumun yaygınlaşmasının, teknik elemanların ülke çıkarları doğrultusundaki uğraşımına yeni boyutlar kazandıracağı, demokrasi ve bağımsızlık düşmanlarının baskılarını gerileteceği, teknik-elemanların sendikalaşma çalışmalarını güçlendireceği gerçeğinden hareketle, temsilcilerimizin yapması gereken en etkin çalışmanın, Türkiye 2. Teknik Eleman Kurultayı kararlarına koşut olarak, TÜTED'in güçlendirilmesi doğrultusunda olması kararlaştırıldı.

Bu çalışmaların verimliliğinin artmasının, temsilciliklerimiz etkin işlevlerini de artıracığı belirtildi.

Toplantıda son gündem maddesi olarak, Temsilcilikler Yönetmelik Taslağı görüşüldü, önerilerin ışığında yeniden gözden geçirilerek Genel Kurul'a sunulması kararlaştırıldı; Şube ve Temsilciliklerimizin etkinlik alanları saptandı.

SONUÇ

Odanın tüm çalışanların yanında olma politikası, büyük şehirlerden uzaktaki çalışma alanlarında bulunan meslektaşlarımızı en iyi hizmeti götürme ve Oda ile üyeler arasın-

daki yakınlaşmayı sağlama gereğini duyurmuştur. Bu nedenle yapılan toplantı değişik bölgelerdeki sorunların ne şekilde çözümleneceğine ışık tutmuş tur.

Toplantı sonunda, üyelerle bulunan bağlarının sıklaştırılması, örgütlenmenin yaygınlaştırılması, ülke, meslek ve meslektaş sorunlarının giderilmesi için şu noktalarda görüş birliğine varılmıştır.

- 1- Temsilciler, bölgelerinde bulunan üyelerle olan ilişkileri artırarak onların meslek sorunlarının giderilmesine çalışacaklardır.
- 2- Ülke gerçekleri de göz önünde bulundurularak her bölgeye teknik hizmetin en iyi ve halkımız çıkarları doğrultusunda götürülmesi için çalışmalar artırılabilecek, Belediyelerle ilişki kurularak teknik hizmetin en iyi şekilde yapılması sağlanacak ve konu ile ilgili gelişmelerden Oda merkezine bilgi verilecektir (Diyarbakır ve yöresinde oluşan depremin çok büyük can kaybına yol açmasının bir nedeni de, mühendislik hizmetinin yurdumuzun en uzak köşelerine değin götürülmesine engel olunmasıdır. Temsilcilerle yapılan toplantıda alınan kararların ne denli gerekli olduğu, hemen ertesinde bu acı olayla kanıtlanmıştır).
- 3- Elektrik mühendislerinin özgül haklarının korunması ve örgütlenmenin yaygınlaştırılması için temsilcilerimizin, bölgelerindeki diğer teknik eleman odaları temsilcileri ile ilişkilerini artırmalarının gerekliliği üzerinde görüş birliğine varıldı.
- 4- Ülke ve meslek sorunlarımızın halkımız çıkarları doğrultusunda giderilmesi, bu konudaki çalışmaların verimliliğinin artırılması için Oda merkez ve şubeleri ile temsilciler arasındaki iletişimin artırılması görüşü benimsendi.
- 5- Teknik elemanların grev ve toplu sözleşme ile donatılmış örgütlenmesi çalışmalarının TÜTED çatısı altında yoğunlaştırılması, yine alınan kararlar arasındaydı.

ODTO'DE ÇAĞDIŞI YÖNETİM ELEŞTİRİLDİ

Tüm öğretim üyeleri Derneği, Orta Doğu Teknik Üniversitesinde öğrencilerden sonra öğretim üyelerine yöneltilen yıldırma ve kıyımla ilgili olarak dün yaptığı açıklamada, "MC iktidarı elini üniversiteden çekmelidir. Aksi halde bunlar tarih önünde sorumluluktan "kurtulamayacaklardır" denilmiştir.

Tüm öğretim üyeleri Derneğinin ODTÜ Rektörü ve yöneticilerini istifaya da çağırarak açıklaması şöyledir:

"Yöneticilerinin sürdürdüğü ve bir öğretim yılına malolan ODTÜ bunalımını, tatil sonunda giderilip, işlenen hatalar düzeltileceği yerde daha da çözülmeyen bir kördüğüm halini almıştır. Okutulmayan derslerin sınavlarından öğrenciyi sorumlu tutmak, öğretim üyelerini de sınav yapmaya ve not vermeye zorlamak için girişilen tüm baskılar fiyaskoyla sonuçlanmış, öğrencilerin büyük çoğunluğu sınava girmemiştir.

Öğrenci aleyhine girişilen ve üniversiteyi tahrip edici baskı yöntemleri başarısız kalınca bu kez de öğretim üyesi kıyımına başlanmıştır. Yönetim, ilk olarak öğretim üyelerini Sıkıyönetime ihbar edip gözaltına alarak işlerine son verme yolunu tutmuştur. Bunun ardından da yönetim, kararsız ve keyfi kararlarına boyun eğmeyen öğretim üyelerinin sözleşmelerine hiç bir haklı gerekçeye dayanmaksızın son vermiştir. MC yanlısı rektör ve mütevelli heyetinin bu son hukuk, insaf ve mantık dışı kararının gerekçesi açıktır. Yönetimin çağdışı tutumuna boyun eğmeyen bu değerli, dürüst, çalışkan, yurtsever öğretim üyeleri keyfi olarak ve kamu malına mütevelli olmaya hiçbir hakkı bulunmayan bir heyetin kararı ile görevden alınmışlardır. Kuşkusuz, bu tutucu güçlerin Türkiye çapında giriştiği kaba kuvvet gösteri ve uygulamalarının en somut örneklerinden biridir. Üstelik bu işlem, başta Anayasa olmak üzere yasalara, akademik öterk-

lik ve özgürlük ilkelerine aykırıdır. Bütün bu haksız işlemlerin yargı organlarınca düzeltileceğine ve sorumlularından hesap sorulacağına inancımız tamdır.

Tüm öğretim Üyelerini temsil eden bir dernek olarak, ODTÜ yönetimini çok önceden uyarılmış doğru yola çağırılmıştık. Artık onlardan hiç bir olumlu ve yasal bir davranış beklenemeyeceği açıkça ortaya çıkmıştır. Bu koşullar altında, üniversitenin normal işlemesine, öğretime geçmesine olanak kalmamıştır. Başta rektör olmak üzere durumdaki sorumlu olan tüm yöneticiler derhal istifa etmeli MC iktidarı elini üniversiteden çekmelidir. Aksi halde bunlar tarih önünde sorumluluktan kurtulamayacaklardır."

(Yeni Ortam 4 Eylül 1975)

6 KAMU GİRİŞİMİNİN TOPRAK AĞALARINA SATILMASI İSTENİYOR

MC Hükümeti, özel kesime ait ve henüz yatırımları bile başlamamış 8 şirketin hisse senetlerinin kamulaştırma bedeli karşılığında toprak ağalarına satılması kararından sonra yeni bir kararname hazırlamıştır. Yeni kararnameye göre, 6 kamu iktisadi teşebbüsünün hissé senedi 19 yıl süreyle

yüzde 8 Hazine garantisiyle toprak ağalarına satılacaktır.

MC Hükümetinin hisse senetlerinin kamulaştırma bedeli olarak satılmasını kararlaştırdığı 6 kamu teşebbüsü veya iştirakinin hepsi de pamuklu dokuma sanayiinden seçilmiştir. Bunlar, Adıyaman, Karaman, Bergama, Manisa, Nevşehir ve Antalya il ve ilçelerine dağılmaktadır.

Yeni kararda, kamulaştırma bedeli olarak hisse senedi satışıyla ilgili daha ayrıntılı bilgilere yer verilmektedir. İlk kararda, hisse senetleri satışının Hazine'ce kâr garantisine sahip olduğu belirtilmemiş iken yeni kararda bu durum açıklığa kavuşturulmuştur. Ayrıca yeni kararda temettü garantisinin 19 yıl süreli olduğu da belirtilmektedir. Bunun dışında ilk kararnameye göre kamulaştırma bedelinin yüzde 40'inin karşılığında hisse senedi satışı söz konusu iken yeni kararda kamulaştırma bedelinin tamamı hedef alınmaktadır. Yine yeni kararda hisse senetlerinin ada yazılı olarak satışa çıkarılacağı hükme bağlanmaktadır.

BELGE I :

BAKANLAR KURULU KARARNAMESİ

Karar sayısı: 7/10262

Toprak ve Tarım Reformu Bölgelerinde yapılacak kamulaştırmalarda, arazisi kamulaştırılanlara istedikleri takdirde kamulaştırma bedellerinin tamamı için ilişik listede adları yazılı (altı) adet kamu iktisadi teşebbüsü veya iştirakinin ada yazılı hisse senetlerinin verilmesi ve bu hisse senetlerine 19 yıl süre ile % 8 temettü garantisi tanınması; Toprak ve Tarım Reformu Müsteşarlığının uygun görüşüne ve Devlet Bakanlığının 22.5.1975 tarih ve TTRM-KD-K 907-566/5106 sayılı yazısı üzerine 25.6.1973 tarihli ve 1757 sayılı kanunun 42. maddesinin 1. fıkrasına göre, Bakanlar Kurulunca 4.7.1975 tarihinde kararlaştırılmıştır.

BELGE II :

Toprak ve Tarım Reformu Uyu-

lamalarında 1757 sayılı yasanın 42. maddesinin 1. fıkrası uyarınca kamulaştırma karşılıklarının % 8 temettü garantili hisse senetleri ile ödemesi öngörülen kamu iktisadi teşebbüsleri listesidir.

- 1- Adıyaman Pamuklu Dokuma San. T.A.Ş.
- 2- Karaman tplik ve Pamuklu Mensucat T.A.Ş.
- 3- Nevşehir Pamuklu Dokuma San. A.Ş.
- 4- Bergama Pamuk İpi ve Dokuma San. A.Ş.
- 5- Manisa Pamuklu Mensucat A.Ş.
- 6- Antalya Pamuklu Dokuma San. T.A.Ş.

(Cumhuriyet, 14 Ağustos 1975)

ŞİLİ'DE YENİ İŞKENCE MERKEZLERİ KURULUYOR

Şili cuntasının lideri- General Augusto Pinochet'nin dış dünyaya karşı yalanlamalarına rağmen, her gün DİNA (Gizli Polis Örgütü) şefi Albay Manuel Contreras Sepulveda'yı kabul ettiği ve kendisinden yeni turklamlar ve muhalefetin faaliyetleri hakkında bilgi aldığı Amerikan "Newsweek" dergisi tarafından açıklandı.

Newsweek dergisine göre, Şili'li yetkililer bir yandan DİNA Örgütüne yeni ajanlar alırken, bir yandan da ülkede DİNA tarafından yönetilen yeni merkezler açıyorlar. Şili'li yetkililerin "Soruşturma Merkezi" adını verdikleri bu merkezlerin, Villa Grimaldi gibi işkence merkezleri olduğu ve burada profesyonel işkencecilerin görevlendirildikleri açıklandı.

(Ekonomi Politika 12 Eylül 1975)

deprem

6 eylül cumartesi günü meydana gelen bir deprem güneydoğu Anadolu'yu sarstı ve Diyarbakır'a bağlı Lice ilçesi tamamen, Hani ilçesi de büyük ölçüde yıkıldı, tik haberlerde 1500 kişinin öldüğü bildirilirken, yıkıntılar kaldırıldıkça ölü sayısı arttı ve 3500'ü aştı. Ayrıca, depreme uğrayan civar köylerde de ağır can ve mal kaybı olduğu, ölenlerin sayısının çok daha fazla olmasından korkulduğu, gelen haberler arasındaydı.

Deprem haberinin duyulmasıyla birlikte, yetkililer kurtarma, tedavi ve yardım çalışmalarının başladığını açıkladılar. Bakanlar Kurulunun toplantısından sonra, gerekli her türlü önlemin alındığı ve "29 Ekim'e kalmadan yeni bir Lice kurulacağı" belirtildi. Ancak, gerekli bütün çalışmaların yapıldığı açıklanırken, basında yer alan haberlerde, depremin ikinci günü başbakan ve bazı bakanlar geldiğinde görülen araç ve yetkili kalabalığının kalmadığı, tüm ekiplerin çekilerek yalnızca askerler, gençler ve işçilerle yerli halkın kurtarma çalışmalarını sürdürdükleri bildiriliyordu. Diyarbakır TÖB-DER yöneticileri, hastahanelerde bulunan yaralı yurttaşların gerekli ilgi ve bakımdan yoksun olduğunu, Türkçe bilmeyen bu yaralıların büyük güçlük çektiklerini söylediler.

YARDIMLAR ULAŞMIYOR

Lice'ye gelen bazı yardımların düzensiz ve gelişigüzel dağıtıldığını söyleyen Lice Belediye Başkanı Halil Akgül, "gerçek

muhtaç deprem felaketzedesi vatandaşlarımız henüz yukarı mahallelerde enkaz başındadırlar. Bunlara hiçbir yardım ulaşmamaktadır. Gelen bazı yardım malzemeleri maalesef düzensiz bir şekilde gelişigüzel dağıtılmakta, bundan da şehire dolmuş olan çapulcu ve yağmacılar yararlanmaktadır" dedi.-Akgül, Kızılayca gönderilen çadırların yağma edildiğini, aradan beş gün geçmesine rağmen halkın hâlâ aç ve açıkta olduğunu da sözlerine ekledi.

Gazeteler, sarsıntıların yer yer sürmekte olduğunu ve bu nedenle kurtarma çalışmalarının iyice aksadığını bildirirken, 10 eylül günü Hani'yi sarsan depremde 10 kişi daha öldü. Depremin beşinci günü gelen haberlerden, yıkıntıların altında hâlâ canlı kalanlar olduğu, ancak çalışmaların yetersizliği nedeniyle bunların kurtarılamadığı anlaşılmaktaydı. Nitekim, 11 eylül günü 6 yaşında bir çocuk ve yaşlı bir kadın, seslerinin duyulması üzerine kurtarılabildiler.

DEPREM, ÜLKEMİZDEKİ DENGESİZLİKLERİ AÇIĞA ÇIKARMIŞTIR

TÜM-DER temsilcileri ve Lice'liilerin, köylere hiç yardım yapılmadığı ve ölü sayısının 8 bine çıkabileceğini söyledikleri bildirilirken, depremle ilgili olarak bir açıklama yapan İnşaat Mühendisleri Odası, "Lice depreminin ortaya koyduğu tablo ülkemizdeki ekonomik ve sosyal yapı bozukluklarının ve bölgeler arası dengesizliklerin dramatik bir biçimde su yüzüne çıkmasına yol açmıştır" dedi ve bu bölgedeki yapıların, deprem yönetmeliğindeki yapıların da altındaki kalitede yapılar olduğunu belirtti.

"9000'e varan nüfusun % 95'inin yaşadığı, çok dik ve heyelana maruz bir yamaçta yerleşmiş bulunan Eski Lice, bütünüyle tahrip olmuştur. 1960'ların başında İmar ve İskan Bakanlığına inşa edilen ve halkın geri kalan küçük bir bölümünün barındığı konutlar ise hemen hemen hiçbir zarar görmemiştir. Yeni Lice'deki kamu yapılarında da, içinde yaşanamayacak derecede hasar gözlenmiştir.

Depremin büyük can ve mal kaybına yol açmasının başta gelen nedeni, ilçe halkının heyelana maruz bir zeminde yerleşmek zorunda bırakılmış olmasıdır. Zeminin durumu daha 1950'lerde saptanmış ve Lice'nin yamaçtan düzlüğe indirilmesi için girişimde bulunulmuşken, aradan geçen 25 yıl içinde, iktidarlarca yapılan engellemeler sonucu, halkın çok küçük bir bölümü, sağlam zeminde iskân edilebilmiştir.

KAYBEDİLEN CANLARIN SORUMLULARI HALKTAN YANA OLMAYAN İKTİDARLARDIR

Öte yandan, özellikle bütün Doğu Anadolu'da olduğu gibi Lice ve çevresinde de, halkın barınma ihtiyacını en ilkel yapı teknikleri ile karşılamak zorunda kalışı, can kaybını daha da artırmıştır. Ağır toprak damları, çamur harçlı moloz taş duvarları, en basit yapı kurallarına bile uymayan birleşme noktaları ile bu binaların en küçük bir sallantıda yıkılmaları doğaldır.

Teknik kurallara uygun olması beklenen kamu yapılarının bir kısmı az hasara uğrarken büyük bir bölümünün kullanılmaz duruma gelmesi ise, devletin bu yapıları müteahhitlik kurumunun insafına terketmesinin sonucudur.

Depremler iktidarlarca kadehin cilvesi olarak gösterilmekte, sorunun bilimsel temellere dayalı ulusal bir politikanın benimsemesiyle çözümlenebileceği gerçeği gizlenmek-

TMMOB, DEPREM YARDIM FONU OLUŞTURDU.

TÜRK MÜHENDİS VE MİMAR ODALARI BİRLİĞİ, DEPREM YERİNDEKİ İNCELEME SONUÇLARINI AÇIKLADI.

TMMOB Başkanı Teoman Öztürk, İnşaat Mühendisleri ve Mimarlar Odalarının Lice deprem bölgesindeki incelemeleri sonucunda oluşturulan görüşleri bir basın toplantısıyla kamuoyuna açıkladı. Odalarca oluşturulan Teknik Kurulun vardığı sonuçların, TMMOB ve bağlı Odalar tarafından yıllardır yinelenen görüşlerin doğruluğunu bir kez daha kanıtladığını belirten Öztürk, özetle şöyle dedi:

tedir. Sermayenin konut politikası yerleşme yerlerinin seçiminde ve konut üretiminde halkın asgari can güvenliğini sağlanmasını içermektedir. Depreme dayanıklı yapı sistemleri araştırmalarında tekelleri sermayenin çıkarlarına hizmet edecek ithal malı sistemler üzerinde durulmaktadır. Oysa asgari teknik kurallara uygun ve sağlam malzeme ile yapılacak basit yapılar, can güvenliğini, ekonomik ve sosyal yapıyı da göz önünde bulundurarak sağlayabilir.

KURTARMA ÇALIŞMALARININ GECİKMESİ ÖLÜ SAYISINI ARTIRMİŞTİR

Yerindeki gözlemlerde, kurtarma çalışmalarının çok geç başladığı ve düzenli yürütülemediği saptanmıştır. Lice'ye ilk gelen resmi kurtarma ekipleri, depremden ancak 24 saat sonra ulaşan askeri birliklerdir. Bunlar da düzenli ve verimli bir enkaz kaldırma çalışması yapamamakta, daha çok asayiş sağlama görevini yüklenmiş görünmektedir. Değişik resmi kuruluşların ekipleri de, eşgüdümlü ve hızlı bir çalışma sürdüremektedir. Bu nedenle halk, enkazını kendisi kaldırmaktadır. Enkaz altından, şiddetli bir kokunun yayılması, ölü sayısının resmi açıklamaların çok üstünde olduğunu göstermektedir. Can kaybının artmasına, kurtarma çalışmalarının geç başlaması ve ağır yürütülmesi neden olmuştur.

DEVLET YARDIMINDAN UMUDUNU KESEN HALK KENDİ BAŞININ ÇARESİNE BAKMAKTA

Resmi açıklamalarda bildirildiğinin aksine, depremin dördüncü gününde bile, halka ekmek ve karpuzdan başka bir gıda maddesi dağıtılamamıştır. Yetersiz ve düzensiz gıda maddeleri dağıtımı, halkla görevliler arasında tartışmalara yol açmakta ve halk, istihkakını alamamaktadır.

Salgın hastalık tehlikesine rağmen, depremin dördüncü gününde dezenfekte ve ağızla faaliyetine girişilmemiştir.

Yardım için gelen sivil ve askeri görevliler, kendi düzenlerini kurma ve kendi ihtiyaçla-

rını karşılama çabası içinde olduklarından, halka henüz ellerini yeterince uzatamamışlardır. Bölge halkı ile yakın ilişki içinde bulunan mahalli yöneticilerle hiçbir konuda gerekli ilişki kurulmamıştır.

ULUSAL POLİTİKALAR SAPTANMADIKÇA FELAKETLER ÖNLENEMEZ

Her deprem sonunda iktidar sözcüleri zarar gören halkın yardımına hemen koşulduğunu, yaralarının sarılacağını, felaketlerin tekrarlanmaması için her tedbirin alınacağını gösterişli bir biçimde duyururlar. Oysa politik yatırım amacını güden bütün bu söylev ve vaatlerin arkasındaki gerçek şudur:

Emperyalist ilişkiler içindeki iktidarlar, sanayileşme, yerleşme, kentleşme ve konut alanında ulusal politikalar saptama yeteneğinden yoksun olduklarından halkımızı yoksulluk ve ölüme terketmişlerdir. Yurtsever teknik eleman kuruluşları olarak doğal afetlerde uğranılan kayıpları azaltmak için yıllardır geliştirdiğimiz öneriler dikkate alınmamış, sosyal ve ekonomik yapıyı gözönünde bulundurmayan yetersiz ve göstermelik uygulamalarla yetinilmiştir. Dışa bağımlı politikaların yürütücüsü iktidarlarca benimsenmeyeceğim bildiğimiz halde, bu konudaki önerilerimizi bir kez daha kamu oyuna iletmeyi görev sayıyoruz.

Bu önerilerin başında dışa bağımlılığı kaldıracak ulusal politikalar saptanması gelmektedir. Bu politikaların saptanmasında sömürünün yok edilmesi, dengeli gelir dağılımının sağlanması, bölgelerarası denge-sizliklerin giderilmesi ilke olarak gözönünde tutulmalıdır. Bu en temel öneri gerçekleşmedikçe, depremlerin yaratacağı zararlardan kaçınmak olanağı yoktur. Hiç değilse, uğranan zararın bir an önce giderilebilmesi için alınacak tedbirler konusunda şunlar önerilebilir:

- ülke içinden ve dışından yapılmakta olan gıda, para, giyecek ve barınma araç gereçleri yardımının halkın eline doğrudan ve olduğu gibi aktarılması, yolsuzlukların önlenmesi için sorumlu devlet ku-

ruluşlarının sıkı bir denetim kurması kaçınılmazdır. Bu denetimde mahalli idarelerinde görevli ve yetkili kılınmasında yarar vardır.

- İmar ve İskan Bakanlığı tarafından yeniden iskan amacıyla yaptırılacak konutlarda bölge halkının sosyal ve ekonomik yapıdan kaynaklanan yaşama koşullarının gözetilmesi zorunludur.
- Yeni yerleşme kararlarının ve konutların gerçekleştirilmesinde bölge halkının etkin ve verimli bir üretime sokulması deprem sonrasının en önemli sorunlarından biridir. Devletin elindeki teknik bilgi malzeme ve para halkın mahalli gücünü harekete geçirmeli ve tüm konutlar halkın katkılarıyla gerçekleştirilmelidir. Zaten ötedenberi yapıların daha ucuz, daha dayanıklı ve kullanılabilir olabilmesi için özellikle bu alanda müteahhitlik kurumu devreye sokulmamalıdır.
- Deprem ve doğal afetlerden sonra Devletin yardım elinin halka siyasi yatırım ve gösterinin ötesinde ulaştırılması isteniyorsa, devletin afetlerle ilgili kurumlarının kadiolaşması, teçhizatlanması ve gerekli kurtarma çalışmaları konusunda eğitiminin sağlanması çalışmaları derhal başlatılmalıdır.

TÜRK MÜHENDİS VE MİMARLARIN KATKILARI DOĞRUDAN DOĞRU HALKA İLETİLECEKTİR

TMMOB ve bağlı Odalar, bu görüş ve önerileri kamuoyuna iletmenin yanı sıra, herşeyini yitirep halka yardıma bulunmayı da görev saymaktadır. Bu amaçla, Odaların ve üyelerinin katkıda bulunacakları "TMMOB Deprem Yardım Fonu" oluşturulmuştur. İlk adımda Odalar tarafından sağlanan 50 000 TL., ve daha sonra toplanacak miktarlar deprem sonrası evreleri düzenli aralıklarla incelemek üzere oluşturulacak heyetler tarafından doğrudan doğruya halka iletilecektir.

1973'DEDONYA EKONOMİSİNİN HER SEKTÖRÜNDE İLERLEME GÖRÜLDÜ

1974 Birleşmiş Milletler İstatistik Yıllığı yayınlanmıştır. Çeşitli konuları kapsayan yıllıkta, aşağıdaki bilgiler de yer almaktadır.

NÜFUS

1973 ortalarında dünya nüfusu 1970 yılı ortasına göre 3 yılda 228 milyon artış göstererek 3,860 milyon olmuştur. Bu üç yıllık süre boyunca dünya nüfusu yılda ortalama % 2,1 civarında artmıştır.

Ölüm ve doğum oranları da ülkeler arasında büyük ölçüde farklılıklar göstermiştir, örneğin, dünyada en düşük doğum hızı ortalamaları Christmas adası binde 10,1, Federal Almanya binde 10,2, Demokratik Alman Cumhuriyeti binde 10,6, ve Lüksemburg binde 11 olarak kaydedilmiştir. Diğer taraftan Afrika, Asya ve Güney Amerika gibi ülkelerde 1000'de AO ve hatta bazan 50 ya da daha üstüne kadar çıkabilen doğum hızı ile karşılanmaktadır.

SANAYİ ÜRETİMİ

İndeks sayısı, dünya sanayi üretiminin 1973 yılında % 8,9 arttığını göstermiştir. Bu oran merkezi olarak planlanmış ekonomilerde % 9,3, pazar ekonomilerinde ise % 10,1 artmayı aksettirir. Büyük sanayi ülkelerinde 1970-73 döneminde kaydedilen yüzde artışlar: Japonya % 29, Sovyetler Birliği X 23, Fransa % 20, U.S.A % 18, Federal Alman Cumhuriyeti % 14, İtalya % 14 ve İngiltere % 10. Aynı sürelerde, dünyadaki sınai üretim artışı ise % 22 olmuştur.

TARIM

Tarım üretimi 1971'e oranla 1972'de azalmışken 1973 yılında 1972'ye göre % 7,5 artma göstermiştir. Dünya arpa, mısır, buğday, pirinç, yulaf üretiminde sürekli bir artış kaydedilmiştir. Aynı zamanda soya fasulyesi üretiminde Z 20 ve patates üretiminde

% 12 artma görülmüştür. Süt üretimi % 2 artmıştır. Buğday üretimi şimdiki kadar üretilen en büyük miktar olan 376 milyon metrik tona ulaşmıştır. 1973 yılında kişi başına düşen tarım üretimi 1972'ye oranla % 3 fazladır.

ENERJİ

Yıllıkta, 85 ülke ve bölgedeki enerji üretimi ve tüketimi hakkında detaylı bilgi verilirken enerji cinsleri için mukayese birimi olarak kok kömürü metrik tonu kabul edilmiştir. 1973 yılında dünyanın toplam enerji tüketimi X 5,2 oranında artmıştır. Bu artış bir önceki yılın X 4,6 miktarından çok az farklıdır. Dünya enerji dengesinde petrol en önemli yeri alıyor; 1973'te dünya yakıt ihtiyacının % 44'ünü sıvı yakıtlar karşılamaktadır. Katı yakıtlar % 32, doğal gaz % 22 ve elektrik enerjisi X 2'dir. 1973'te A.B.D. kişi başına 12,0 metrik ton kömüre tekabül eden tüketimle en fazla enerji harcayan ülke olmuştur. Kanada 11,2 metrik ton ile takip etmektedir. Çekoslovakya 6,7, Belçika 6,3, Demokratik Alman Cumhuriyeti 6,2, İsveç ve Hollanda 6,1, Avustralya 6,0 İngiltere ve Federal Almanya 5,8, Danimarka 5,5, İzlanda 5,4, Norveç 5,0, ve Sovyetler Birliği ile Finlandiya 4,9 tondur. Birçok ülke halen kişi başına 2,1 metrik ton kömüre tekabül eden dünya ortalamasından çok daha az tüketmektedir. Enerji tüketiminde önemli kıtasal farklılıklar görülmektedir. Batı Avrupa'da tüketilen enerjinin tümünün % 57'si sıvı yakıtlardan, % 26'sı katı yakıtlardan ve % 13'ü ise doğal gazlardan sağlanır. Kuzey Amerika'da doğal gazlar tüketiminin X 34'ünü, sıvı yakıtlar % 43'ünü katı yakıtlar ise % 20'sini oluştururken, Uzak Doğu'da ticari enerji tüketiminin % 65'i sıvı yakıtlardan, % 28'i kömürden ve sadece % 4'ü tabii gazdan oluşmuştur. 1973 yılında, dünyadaki ham petrolün % 56'sı Petrol İhraç Eden Ülkeler Teşkilatı (OPEC) ülkelerince elde edilmiştir.

İMALAT

Dünya'da ham çelik istihsalı 1973 yılında 1972 yılındakine kıyasla I 9,5 daha fazla olan 638.000 bin metrik tona ulaşmıştır. Binek arabaları imalatı % 8'lik bir artış göstermiştir. Bu artış toplam dünya üretiminin 1/3'ünü karşılayan A.B.D.'de % 9'uda geçmektedir.

ULUSLARARASI TİCARET

1974 yılı dünya ihracatı rekor düzeyde 848.000 milyon dolar ile 1973 yılındaki 574,500 milyona karşılık, % 48 gibi muazzam bir artış kaydetmiştir. Ancak bu aşırı artışın esas nedeni pazar ekonomisine dahil olan ülkelerdeki ciddi enflasyon durumudur. Petrol fiyatındaki önemli artışlar, diğer önemli maddelerde görülen bariz pahalılık ve ticari istatistik birimi olarak kullanılan Amerikan dolarının değerinden düşmesi de bu artışı etkilemiştir. Fiyat artışı faktörleri dikkate alınmadığı takdirde oranın yıllık net artışı X 6 olup, 1973'ün X 13'lük artışına kıyasla, aslında X 7'lik bir düşme olduğunu gösterir. Bu düşüşün nedeni pazar ekonomisi faaliyetlerindeki genel yavaşlama şeklinde ifade edilebilir.

Petrol fiyatlarındaki emsali olmayan yükselme nedeniyle, dünya ihracat toplamında OPEC'in payına düşen kısım, 1972'deki Z 7'den 1974'te % 16'ya çıkmış ve dünya ticaret tarihinde "misli görülmemiş olay" haline gelmiştir. Dolayısıyla gelişmekte olan pazar ekonomilerinin payına düşen ihracat tutarını, 1972'de X 18'den, 1974'te X 27'ye yükseltmiştir. Gelişmiş pazar ekonomilerinin payı ise tabii bir sonuç olarak azalmış, 1972'de X 72 iken 1974'de X 64'e düşmüştür.

ULAŞIM

Motorlu Vasıtalar: 1973'te 233 milyon binek arabası ve 62,5 milyon ticari vasıta kullanılmakta idi. Bu binek arabaları için 1972'ye kıyasla 17 milyon (X 8'lik), ticari vasıtalar için 4,3 milyonluk (% 7'lik) bir artış anlamına gelmektedir. Binek arabalarının % 43'ü ve ticari vasıtaların % 36'sı ABD'dedir.

Demiryolları: Dünya demiryolu trafiği gelişmeye devam etmiş ve 1973'te 5,754 bin milyon net ton-kilometreye ulaşarak, 1972'dekine kıyasla % T'lik bir artma göstermiştir. Dünya'da bu yolla taşınan yük miktarının yarısı Sovyetler Birliğine 1/5'i A.B.D.'ne aittir.

Ticari Deniz Nakliyatı: 1973 yılında ticaret gemileri X 7 oranında fazlalaşmıştır, toplam deniz nakliyat vasıtalarının X 42'sini teşkil eden tankerler de bu artışa % 12'lik bir orantı ile katılmıştır. Liberya, Japonya, İngiltere ve Norveç en fazla ticari deniz vasıtasına sahip olan ülkelerdir.

Sivil Havayolları: 1973 yılında bu yolla 403 milyon yolcu ve 15,6 bin milyon ton-kilometre yük taşınmıştır. Bu rakamlar 1972 ile kıyaslandığında yolcular için X 10, yük için % 18 orantısında artma görülmektedir. Tüm yolcuların hemen hemen 1/4'ü uluslararası tarifeli hatlar tarafından taşınmıştır.

YERLEŞİM

160 kadar ülke veya bölgenin geçmişteki ve bugünkü yerleşim şartları hakkında veriler mevcuttur.

Temel sağlık şartları ile doğrudan doğruya ilişkili tesisler, örneğin, kapalı devre su sistemleri ve tuvaletler hakkında elde edilen bilgiler, bu konuda yalnızca kırsal alanda değil hem gelişmiş ve hemde gelişmekte olan ülkelerin kentlerinde dahi büyük eksiklikler, yetersizlikler olduğunu ortaya koymaktadır. Oda başına düşen kişi sayısı Avrupa ve Kuzey Amerika haricindeki diğer ülkelerde oldukça yüksektir. Yinede son 10 yıl içinde, gelişmekte olan ülkelerdeki düzeylerde genel olarak hafif bir düşüş görülmüştür.

Elektrikle aydınlanmanın hayati bir faktör olduğuna genellikle inanılmakta ve gelişmiş ülkelerce, konutlarının % 100 bu şekilde teçhiz edildiği bildirilmekle beraber, bu yüzdenin çok düşük olduğu bölgeler de mevcuttur. Örneğin,

Sri Lanka'daki tüm konutların % 9'u, Tunus, Guatemala ve Filipinler'de ise % 25'ten azı elektriğe sahiptir.

En kötü konut şartlarına sahip ülkelerin, aynı zamanda da en yüksek nüfus artışına, düşük düzeyde konut yapımına ve konut yapımı için az miktarda sermaye birikimine sahip oldukları anlaşılmaktadır.

Birleşmiş Milletler İstatistik Yıllığı yukarıdakilere ayrıca ilave olarak, maliye, hastane tesisleri, eğitim kurumları, sinemaya gitme, kullanılmakta olan radyo ve televizyon alıcıları ve diğer bazı konuları da kapsamaktadır.

SEÇİMDEN SONRA ELEKTRİĞE YÜZDE 50-60 ZAM YAPILACAK

Afşin-Elbistan termik santrali yapımına mali kaynak sağlamak amacıyla, Cephe Hükümeti, Dünya Bankası ile Uluslararası Para Fonuna ödün vererek elektrik fiyatlarına yüzde 50 ile yüzde 60 oranında zam yapmaya karar vermiştir. Ancak, 12 ekim seçimleri nedeniyle, elektrik zammının seçimlerden sonra açıklanacağı öğrenilmiştir.

Afşin-Elbistan termik santrali uzun bir süreden beri Dünya Bankası ile Cephe Hükümeti arasında anlaşmazlık konusu olmuştur. Adalet Partisinin tek başına iktidarda bulunduğu yıllarda Türkiye Elektrik Kurumu (TEK) yasasına eklenen bir madde ile, TEK'in Dünya Bankasından kredi alabilmesi, anılan kurumun yüzde 8 oranında kâr etme (rate of return) koşuluna bağlanmıştır. TEK, bu kâr oranına ulaşamadığından dolayı da, Dünya Bankası Türkiye'de enerji projeleri içinde en önemli yeri tutan Afşin-Elbistan santralına kredi vermemekte direnmıştır. Kredi vermeyi ise, ancak elektriğe zam yapılması halinde kabul edebileceğini bildirmiş ve Cephe Hükümetine TEK yasasını hatırlatarak zam yapılması yönünde baskı yapmıştır. Türkiye'nin içinde bulunduğu finansman sıkıntısından yararlanan Dünya Bankası, Cephe Hükümetinin aldığı ekonomik kararları beğenmemekte ve kendi ülkelerinde ısrar etmektedir.

Afşin-Elbistan santralına kredi vermek için Dünya Bankası bundan iki ay kadar önce Cephe Hükümetine eylül ayına kadar süre tanımış, bu zaman içinde taleplerinin gerçekleşmesini isteyerek krediyi ertelemiştir. İki hafta kadar önce Amerika'da Dünya Bankası ile Uluslararası Para Fonu'nun ortaklaşa düzenledikleri guvernörler toplantısında Afşin-Elbistan'a verilecek kredinin de görüşüldüğü bildirilmektedir. Türkiye'yi temsilen Maliye Bakanı Yılmaz Ergenekon'un katıldığı toplantıda, Cephe Hükümetinin Dünya Bankasına kredi karşılığında ödün vermeyi kabul ettiği ve elektriğe zam kararının alındığı açıklanmıştır.

Edinilen bilgiye göre, elektrik zammı yüzde 50 ile yüzde 60 dolayındadır. Ancak, bir ay sonra yapılacak 12 ekim seçimlerini düşünen cephe koalisyonu, seçmenleri olumsuz yönde etkiler kanısıyla, zam seçim sonrasında açıklamaya ve yürürlüğe koymaya karar vermiştir.

(•Cumhuriyet, 17 Eylül 1975)

YILIN İLK YARISINDA PROGRAMLANMIŞ OLANIN İKİ KATI DEMİR-ÇELİK İTHAL EDİLDİ

MC Hükümeti zamanında, 1975 yılının tümü için programlanmış olan miktarın iki misli demir çelik ithalatı gerçekleştirilmiştir. 1975 programına göre bütün yıl için 540 bin tonluk ithalat planlanmış iken haziran sonuna kadar yapılan ithalat 1 milyon 71 bin tonu bulmuştur.

MC Hükümeti zamanında, Türkiye'nin ihtiyaç duymadığı demir-çelik ithalatının hemen hemen tamamı özel kesim eliyle yaptırılmıştır, tthalat için toplam 5 milyar 477 milyon liralık ödeme yapılmıştır.

Tabloda MC Hükümetinin izin ve çabalarıyla gerçekleştirilen demir-çelik ithalat türleri 1975 yılı için kabul edilen ithal programlarıyla birlikte görülmektedir. Buna göre, 1975 yılı için 100 bin tonluk pik ithalatı öngörülmüşken şimdiye kadar gerçekleştirilen pik ithalatı 38 bin tonda kalmıştır.

Pik dışındaki bütün demir-çelik ürün türlerinde yılın altı ayında gerçekleştirilen ithalat miktarları, bütün yıl i-

çin programlanmış ithalatı aşmış durumdadır. Kütükde 150 bin tonluk ithalat planlanmışken yılın yarısındaki ithalat iki misline yakın olmuş ve 288 bin tona ulaşmıştır. Yapılan ithalatın tamamı, ihtiyaç fazlası olup spekülatif stoklamalara yol açmıştır.

Çubuklar ve yuvarlaklarda 12 ay için toplam 10 bin tonluk ithalat planlanmış iken yılın altı ayındaki ithalat 420 bin tona ulaşmıştır. 8u ithalatın da tamamına yakın bir bölümü spekülatif ithalat olarak nitelenmektedir.

MC Hükümetinin çabalarıyla gerçekleştirilen, bu tabloda özet olarak yılın altı ayında 12 ay için programlanan ithalatın iki misli gerçekleştirilmiştir.

1 milyon 71 bin tonluk ithalat içinde kamu kuruluşu olan Türkiye Demir - Çelik İşletmeleri (Karabük) ile kamu fonlarıyla kurulan bir özel kuruluş olan Ereğli Demir - Çelik İşletmelerinin (Erdemir) toplam ithalatı ancak 33 bin ton olmuştur.

Dolayısıyla 5 milyar 477 milyon liralık ithalatın tamamına yakın bir bölümü özel kesim tarafından gerçekleştirilmiş olmaktadır. Böylece, demir-çelik ithalatından dolayı gerçekleştirilecek olan kârların tamamı demir-çelik ithalatçısı özel şirketlerde toplanmış olmaktadır.

2 MİLYON 658 BİN İŞÇİDEN 833 BİNİ TOPLU SÖZLEŞMELİ

1974 yılında irili ufaklı 637 sendika, toplam 2 milyon 658 bin 393 üyeye sahip olduklarını beyan etmişlerdir. Ancak toplu sözleşmelerden faydalanan işçi sayısının 833 bin civarında olduğu bildirilmektedir. Genellikle iki yıllık düzenlenen toplu sözleşmelerden faydalanan işçilerin 883 bini aşmadığı dikkati çekmektedir. Ayrıca, 1 milyon 800 bin olan sigortalı işçi sayısının da, sendikaların bildirdikleri üye sayısı toplamının çok altında olduğu görülmüştür.

Sendikalı işçilerin gerçek sayısı konusunda hiçbir araştırma yapılmamış olması ve böyle bir araştırmanın yetki mücadelesi içinde bulunan sendikaların verilerinden başka kaynağı bulunmaması, gerçek dışı rakamların ortaya çıkması sonucunu doğurmaktadır. Ayrıca sendikalara üye olanlar ile aidat ödeyenler arasında da farklar bulunduğu ortaya çıkmaktadır. İSTA muhabirinin öğrendiğine göre, Türkiye'de kurulu sendikaların önemli bir bölümü işyeri sendikası niteliğindedir. Sendikalardan bir kısmı bağımsız, bir kısmı Türk-İş'e, bir kısmı DİSK'e ve çok küçük bir kısmı da MİSK'e bağlı olarak çalışmaktadır. Sendika üyesi işçilerin gerçek sayısının yaklaşık 1 milyon 200 kişi olduğu tahmin edilmektedir.

Öte yandan Sendikalar Kanununun çıktığı 1947 yılından bu yana sendikalı işçilerle ilgili sayısal verilere bakıldığında gelişimler şöyle özetlenmektedir. Çıkan kanunun grev ve toplu sözleşme hakkını içermemesine rağmen bir yıl içinde 1947 yılında 73 sendika kurulmuş, kurulan bu sendikalara 52 bin işçi üye olmuştur.

1952 yılında kurulan ilk işçi konfederasyonu Türk-İş'in üye sayısı 1955'de 190 bine ulaşmıştır. Daha sonra sanayileşmenin hızlanmasına paralel olarak sendikalı işçi sayısı 1960'da 283 bini bulmuştur.

1975 YILI HAZİRAN SONU DEMİR-ÇELİK İTHALATI (Bin Ton)

	KARŞI K	ÖZEL K	KAMU O-LANI	ÖZEL K	TOPLAM	TOPLAM K
Pik	10,0	-	10,0	27,9	37,9	100,0
Kütük	6,2	-	6,2	281,5	287,7	150,0
Levha blokları	-	-	-	67,0	67,0	-
Çubuklar	8,3	-	8,3	260,0	268,3	10,0
Yuvarlaklar	-	-	-	152,2	152,2	-
Profiller	-	-	-	51,5	51,5	15,0
Sıcak çekilmiş sac	-	6,0	6,0	32,6	38,6	-
Soğuk çekilmiş sac	-	2,5	2,5	89,5	92,0	-
Kaplamalı sac	-	-	-	15,9	15,9	20,0
Mançetik sac	-	-	-	1,6	1,6	-
Diğerleri	-	-	-	243,3	243,3	245,0
TOPLAM	24,5	8,5	33,0	1070,8	1103,8	540,0

1963 yılında Toplu Sözleşme, Grev ve Lokavt Kanununun kabulünden sonra sendikalaşma yeni boyutlar kazanmıştır. Bu dönemde Türk-tş bünyesinde 180 sendikanın bulunduğu tesbit edilmiştir. Türk-iş'in 34 işkolunda barındırdığı bu sendikaların toplam üye sayısı 476 bindir.

Ancak, 1967 yılında Türk-iş'in "Amerikancı tip ve partilerüstü sendikacılığı savunma" görüşünü benimsemeyen 5 sendika DİSK'i oluşturmuştur. DİSK giderek büyümüş, bugün 23 sendikayı bünyesinde bulunduran bir konfederasyon haline gelmiştir. Türk-tş'ten ise kopmalar devam etmiştir. Bugün Türk-tş Konfederasyonu'nun gerçek üye sayısının 900 bine yaklaştığı hesaplanmaktadır.

Sendikaların Çalışma Bakanlığına gerçek mevcudun üstünde üye göstermelerinin asıl nedeni büyük ve güçlü görünme isteği yanında yetki anlaşmazlıkları sırasındaki yetki hileleridir.

Sendika yetkilileri bunun önüne ancak yetki meselelerinin farklı bir çözümü, örneğin referandum ile gerçekleştirebileceğini ileri sürmüşlerdir.

(Yeni Ortam, 12 Ağustos 1975)

ZONGULDAK'TA GECEN YIL 52 İŞ KAZASINDA 129 MADEN İŞÇİSİ ÖLDE

Yeraltı Maden İşçileri Sendikası Genel Başkanı Çetin Uygur, yaptığı açıklamada 1974 yılından bu yana Zonguldak havzasında 2 bin 229 maden işçisinin iş kazaları sonunda hayatlarını kaybettiklerini kaydettiği ve şöyle devam etmiştir.

"177 bin 371 işçi iş kazalarında yaralanmıştır. Meslek

hastalığının artış oranı yüzde 80'i geçmiştir. Sadece 1974 yılında 129 maden işçisi hayatını kaybetmiştir ve 14 bin 656 işçi yaralanmıştır. Bu olaylar 52 iş kazası sonunda ortaya çıkmıştır."

Bütün bunların temel nedeninin "tekelci sermayenin isteği olan daha fazla sömürüyü, gerekli yatırımı yapmadan sağlamaya çalışmak" olduğunu belirten Yeraltı Maden İş Sendikası Genel Başkanı, bütün bunların karşısında Türk tş ve ona bağlı Maden tş Federasyonunun tavrının göstermelik olduğunu söylemiştir. Uygur, bütün bunların iş kazası değil, maden işçilerinin katliamı olduğunu ileri sürmüştür.

MEYAK KESİNTİLERİNİN ANAYASAYA AYKIRI OLDUĞU AÇIKLANDI

TÜTED, TÜM-DER ve TÖB-DER'in bazı meslek odaları ve dernekleriyle ortaklaşa düzenlediği basın toplantısında, MEYAK kesintileri konusunda açıklamalar yapıldı. Maliye Bakanı Ergenekon'un bu konudaki açıklamalarının gerçek dışı olduğunun bildirildiği toplantıda, MEYAK, İYAK ve OYAK uygulamalarının, sermaye sınıfının pazar sorununa çözüm bulma amacı güttüğü, bunlarla ilgili yasaların aldatmaca olduğu belirtilerek, memurlardan kesilen paraların geri verilmesi istendi.

Toplantıda, milyarlarla anlatılan vergi kaçaklıklarını önleyemeyen siyasal iktidarların, giderlerini karşılamada memurun üç-beş kuruşuna gözdikmemesi gerektiği belirtilerek, yasası 1 yıl içinde çıkarılmamış olan MEYAK'a yapılan kesintilerin Anayasaya aykırı olduğu açıklandı. Açıklamaların sonunda şöyle denildi:

"Toplumda her türlü değeri yaratan emekçi halkımız iktidara gelmedikçe, değeri yaratanlar değerini bölüşülmesinde söz sahibi olmadıkça, getirilecek "sosyal güvenlik" tedbirleri halkımızı ve kamu personelini avutmaktan, gerçekleri gizlemekten öteye geçemez. Ülkemizin demokratikleşmesi, tüm çalışanların insanca yaşaması, insanın insanı sömürmesine son verilmesi için halkımızla verdiğimiz demokratik mücadeleye devam edeceğiz. Örgütlü mücadeleimiz sonunda mutlaka haklarımızı alacağız."

ÜNİVERSİTE GİRİŞ SINAVINI KİMLER KAZANIYOR

1975-1976 öğrenim yılı üniversite giriş sınavlarının sonuçları açıklandı. Sınavı kazanan ilk 50 kişinin adları ve mezun oldukları okulların listesi gazetelerde, banka reklamlarında yayınlandı. 280 bin kişinin katılıp 220 bin kişinin açıkta kalacağı sınav sonuçları oldukça ilginç.

Sınavı kazanan ilk 50 öğrenciden 45 tanesi Ankara, İstanbul, İzmir liselerinden diploma alanlar arasından. 50 öğrenciden sadece 5'i Anadolu liselerinden mezun. Bu liseler de Kırıkkale, Konya, Eskişehir, İçel ve Antalya liseleri. Sonuçlarda daha ilginç noktalar da var. 50 öğrenciden 31 adedi Ankara, İstanbul'un özel liselerinden mezun olanlar arasından. Ayrıca bu 31 öğrencinin 17'si de Fen lisesi mezunu.

elektrik mühendisliği

Dergiye basılmak üzere gönderilecek yazıların Kasım 1974 sayımızla verilen ekteki koşullara uygun olması gerekir. Yayın Kurulu yazılarda gerekli gördüğü değişiklikleri yapabilir. Dergimize gönderilen yazılar basılsu ya da basılmasın geri verilmez. Yazı ve ilanlardaki fikirler yazarlarına aittir; Odayı ve Dergiyi sorumlu kılmaz. Dergide basılan yazılar kaynak göstererek aktarılabilir.

Yazı Ücretleri (daha önce yayımlanmış yazılara ücret ödenmez)

-Dergi sayfası başına-
Telif yazı 80 TL
Çeviri yazı 60 TL

İlan Tarifesi

Ön iç kapak 1350 TL
Tam iç sayfa 1000 TL
Yarım iç sayfa 500 TL
Arka iç kapak 1250 TL
Arka dış kapak 2000 TL
Küçük ilan (cm.sütun) 50 TL

Föy Tarifesi

1. yaprak 1200 TL
2. ve sonraki her yaprak 500 TL

Bu fiyatlar, basılmış olarak verilen föyler için geçerlidir. Basım da dergimize ait olursa, kağıt ve film maliyeti ücrete eklenir. Bu halde, istenen baskı ve kağıt kalitesinin de bildirilmesi gerekir.

Renkli ilanlarda her renk için; kapakta 550 TL, iç sayfada 500 TL renk farkı alınır.

İlanlara ait film ve tertip masrafları ilan sahibine aittir.

Elektrik Mühendisliği Dergisi
Elektrik Mühendisleri Odası
Üyelerine ücretsiz gönderilir.

Sayı 10, yıllık aboneliği 120 (elektrik mühendisliği öğrencileri için 35) TL'dir.

ÜÇER OFSET Ankara -1975

ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI TEMSİLCİLİKLERİ

Adana Çukurova Elektrik A.Ş.	Sefa Kurdak	Eskişehir Yunus Emre Cad., No 67	İsmet Erort'a	Malatya Mazıcı İşhanı, Kat 2, No 204	Hasan Baran
Antalya Murat Paşa Vakıf İşhanı Kat 5, No 15	Erkan Tarımın	Gaziantep Hürriyet Cad., Kamil Afat İşhanı, Kat 3	Ali Ercan	Muğla İller Bankası Başmühendisi	Şakir Ülkü
Aydın TEK Köy Elektrifikasyonu 6. Bölge Müdürlüğü	Mustafa Yaprak	İçel Elektrik İşletmesi Müdürü	Ali Öztürk	Nevşehir Şehir Palas Oteli	Şahin Yurtbeğendi
Balıkesir SEKA Müessese Müdürlüğü P.K.201	Şahin Şen	İzmit Belediye Elektrik İşletmesi	Sait Bülbül	Niğde Aşağı Kayabaşı Mah., Kuyulu Çıkmazı, No 5	Mustafa Karadal
Bitlis Tekel Tütün Fabrikası	Hasan Dalkıran	K.Maraş Hükümet Cad., No 11	A. Haşim Tekçiçek	Rize TEK Köy Elektrifikasyonu Başmühendisliği	Halil Sağol
Burdur Uzun Çarşı, No 46	İrfan Bilgin	Karabük Bayır Mah., Fevzi Çakmak Cad., No 18/C	Ömer Çolakoğlu	Sakarya TEK 4. Bölge Başmühendisliği	Faruk Aloğlu
Bursa TEK 3. Bölge Müdürlüğü	Necmettin Çamlı	Kastamonu Belediye Cad., No 46/A	Fehmi Tuncel	Samsun TEK Bölge İşletme ve Eakim Başmühendisi	Ataman Kınış
Denizli İller Bankası Başmühendisliği	Abdullah Şavk'lı	Kayseri TEK İş. ve Bkm. Başmüh., PK.9	Yetkin Önem	Sinop Boeing Serv. Inc. Radar	Muzaffer Sarılar
Diyarbakır TEK Bölge Başmühendisi	Burhan Elçioğlu	Konya TEK Köy Elektrifikasyonu 15. Bölge Müdürlüğü	Biröl Adalığ	Trabzon İller Bankası 9. Böl. Md. Lüğü	Kemal Kazmaz
Elazığ Yapı İşleri 10. Bölge Md. Lüğü	Kenan Elmas ulu	Kütahya Yapı İşleri 4. Bölge Müdürlüğü	Rüştü Kaytancı	Urfa Belediye ESO İşletmesi	Mahmut Tellalbaş
				Zonguldak KBA Şebeke Md., 2. Bölge Çatalağzı Başmühendisliği	İbrahim Tatbul